

İBRAHİM YOLALAN

BEKLEYİŞ

nehirlerini kaşıma çocuk
bırakma yalnızlığını ortalık yerlerde

bitmiş bir masal değilsin ki daha
daha yeni gördün yeni dokundun erguvanlara

dingin yorgunlukları biriktir gözlerinde çocuk
türküler çağır daha denizleri çağırmak için

hançerendeki paslı hançeri
düşürür mü zannettin bu bekleyiş
araf sığar mı iki kaşın arasına

ah çocuk bilmez misin
şiiir şairlerden artakalan yalandır